

ששׁזופתני הַשְׁמָשׁ. גַּרְמוֹ שֶׁהַסְּפָלָק מִמְּנִי ו' (תפארת), שַׁהוּא הַשְׁשׁ, וְאָזְרֵה הַשְׁשׁ שְׁהִיה מְאֵיר בְּסֻתְרֵר שֶׁל שְׁשׁ תְּבוּתָה, שְׁהָם שְׁמָעַ יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד, בְּנֵי אֲמִי נְחָרוּ בֵּינוֹ, נִמְרָגְוָן שְׁבָטָלוֹ קְרִיאָת שְׁמָעַ, שְׁנָאָמָר בָּה (החליט קמ"ט) רְוָמָמוֹת אֶל בָּגְרוֹנוֹם, וְלֹכֶן שְׁמַנֵּי נְטוּרָה אֶת הַפְּרִמִּים, שְׁאָר אֶמוֹת עַרְבָּבָרְבָּ. וְלֹכֶן כְּרִמִּי שְׁלֵי לֹא נְטָרָתִי, וְלֹכֶן אָוֹתָם עַרְבָּבָרְבָּ בְּבָבָל.

בְּתִנּוֹת עֹזְרָחָוִיכִי הַעֲנִים, שְׁנָאָמָר בָּהֶם (בראשית ב') וְתִכְהַנֵּן עַיְנִי מְרוֹאֹת, לְהַסְּתַּפֵּל עַל אָוֹתָם שְׁנָאָמָר בָּהֶם (יחזקאל א') נְפַתְּחוּ הַשְׁמִים וְאָרָאָה מְרוֹאֹת אֱלֹהִים, שְׁהָם חַמְשׁ פְּעָמִים אָז שְׁבָמְעָשָׂה בְּרָאָשָׂית, בְּתִנּוֹת אָז הַמִּם. וְהָאָרֶץ הִתְהַהֵּה תְּהָוֹ. וְהָאָרֶץ - חֲרֵי אֶחָד, תְּהָוֹ - שְׁנִים, בְּהָוֹ - שְׁלִשָּׁה. חֲשָׁבָה - אַרְבָּעָה. תְּהָוֹם - חַמְשָׁה. וְאַרְבָּעָה הַמָּשְׁפָלּוֹלִים בָּגָורָה, וְהַמָּשְׁפָלּוֹלִים קָלְפוֹת הַאֲגֹזָה, וְלֹכֶן וְהָאָרֶץ - הִתְהַהֵּה תְּהָוֹ. וּבְאָרְקִיקָה הִתְהַהֵּה מִקְדָּמָת דָּנָא, דְּהָכִי אַרְחָא דְּקַלְיָפִין דְּמִקְדָּמִין שְׁקוּדָמוֹת לְמַפְּתָחָה.

וְרוֹתָה אֱלֹהִים - זו רָוּחוֹ שֶׁל מִשְׁית, מִיד שְׁתַּחַתָּא מְרַחְפָּת עַל פְּנֵי מִי הַתּוֹרָה, מִיד תְּהִיה גָּאָלה. זֶהוּ שְׁבָתוֹב וַיַּאמְרֵד אֱלֹהִים יְהִי אָוֹר. וַיַּשְׁלַחְהוּ ה' אֱלֹהִים, מִיד [לְמַשְׁחָה] אֶת הַמְּפִשְׁחָה שְׁהִיה בָּגָן עָרֵן, בָּמוֹ שְׁנָאָמָר בּוֹ (בראשית ג') וַיַּשְׁלַחְהוּ [וּגּוֹן] מִגּן עָרֵן, מַעֲדָנוֹ, וְלֹמֶה? לַעֲבָר אֶת הָאָדָמָה, שְׁהִיא שְׁכִינָה. בָּגָל וְהַיְשָׁלַחְהוּ מִיד, דִּיפּוֹק מַתְּפָנָן.

וַיָּשְׁבַּן מִקְדָּם לְבָנָעָדָן אֶת הַפְּרוּבִים, מִשְׁיחָה בָּן דָּוד וּמִשְׁיחָה בָּן יוֹסֵף שְׁמוֹשָׁךְ וּרְוחַם הַמְּפִשְׁחָה, שְׁנָאָמָר בּוֹ וְרוֹתָה אֱלֹהִים, זה שְׁילָה, אָתוֹ שְׁנָאָמָר בּוֹ (בְּמִדְבָּר י"א)

הַשְׁמָשׁ גַּרְמוֹ דְּאַסְפָּלָק מִגְּיָה ו' דְּאֵיהוֹ הַשְׁשׁ וְאָזְרֵה הַשְׁשׁ דְּהַווֹּה נְהִיר בְּסֻתְרָא דְּשִׁית תִּיבֵּין דְּאַיְנוֹן (דברים ו') שְׁמָעַ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד, בְּנֵי אֲמִי נְחָרוּ בֵּינוֹ, נִיחָר גְּרוֹנוֹם דְּבָטִילָוֹ קְרִית שְׁמָעַ דְּאַתְּמָר בֵּיה (תהלים קמ"ט) רְוָמָמוֹת אֶל בָּגְרוֹנוֹם, וְבָגִין דָּא שְׁמוֹנִי נְוטָרָה אֶת הַפְּרִמִּים, דְּאַיְנוֹן שְׁאָר אֶמוֹן עַרְבָּבָרְבָּ. וְבָגִין דָּא כְּרִמִּי שְׁלֵי לֹא נְטָרָתִי וְבָגִין דָּא אַיְנוֹן עַרְבָּבָרְבָּ מְצָלִיחִין בְּכָלָא.

בְּתִנּוֹת עֹזְרָחָוִיכִי דְּעַיְינִין דְּאַתְּמָר בְּהַזּוֹן (בראשית כ") וְתִכְהַנֵּן עַיְנִיוּ מְרָאוֹת, לְאַסְפְּלָא לְאַלְיָן דְּאַתְּמָר בְּהַזּוֹן (יחזקאל א') גְּפַתְּחוּ הַשְׁמִים וְאָרָאָה מְרוֹאֹת אֱלֹהִים דְּאַיְנוֹן חַמְשׁ אָז דְּעוֹבְדָא דְּבָרָאשָׂה בְּחַנּוֹת אָז אָז אַיְנוֹן. וְהָאָרֶץ הִתְהַהֵּה תְּהָוֹ. וְהָאָרֶץ הָאָז תְּהָוֹת תְּרִין. בְּהָוֹ תְּלַת. חַשְׁךְ אַרְבָּעָה. תְּהָוֹם חַמְשָׁה. וְאַרְבָּעָ אַיְנוֹן דְּכַלְיָלָן בְּגֻפָּא וְאַיְנוֹן אַרְבָּעָ יִסְׂדִּין דְּאַיְנוֹן קְלִיפִין דְּאַגּוֹזָא, וְבָגִין דָּא וְהָאָרֶץ הִתְהַהֵּה תְּהָוֹ. וְאַוְקְמָה הִתְהַהֵּה מִקְדָּמָת דָּנָא, דְּהָכִי אַרְחָא דְּקַלְיָפִין דְּמִקְדָּמִין לְמוֹחָא.

וְרוֹתָה אֱלֹהִים דָּא רָוּחָא דְּמִשְׁיחָא, דְּמִיד דִּיהָא מְרַחְפָּת עַל אֲנָפִי מִיא דְּאַוְרִיָּתָא מִיד יְהָא פּוֹרְקָנָא, הָרָא הוּא דְּכַתִּיב (בראשית א) וַיַּאָמַר אֱלֹהִים יְהִי אָוֹר. וַיַּשְׁלַחְהוּ יְיָ אֱלֹהִים, מִיד (לְמַשְׁחָה) מִשְׁיחָה דְּהַווֹּה בְּגַנְתָּא דְּעָדָן בְּמַה דְּאַתְּמָר בֵּיה וַיַּשְׁלַחְהוּ מִגּן עָדָן מַעֲדוֹן דִּילָיה. וְאַמְּאי לַעֲבֹד אֶת הָאָדָמָה דְּאֵיהִ שְׁכִינָה בְּגִינָתָא דָּא וַיַּשְׁלַחְהוּ מִיד, דִּיפּוֹק מַתְּפָנָן.

וַיָּשְׁבַּן מִקְדָּם לְבָנָעָדָן אֶת הַפְּרוּבִים, מִשְׁיחָה בָּן דָּוד וּמִשְׁיחָה בָּן יוֹסֵף שְׁמָשָׁךְ וּרְוחַם הַמְּפִשְׁחָה רְוִיחָה דְּמִשְׁיחָה דְּאַתְּמָר בֵּיה, וְרוֹתָה אֱלֹהִים דָּא שְׁילָה הַהְוָא דְּאַתְּמָר בֵּיה (בְּמִדְבָּר י"א)

יא) ואצלתי מן הרוח, שכך עולה
שילה בחשבון משה. וישבן
מקדם, שפקידים שלילה לשניהם,
כדי שתהייה מרחפת על פני
התורה, והגלה תלויה בו, והרי
פרשו.

וاث להט החרב המתחפה,
מיד יהיה בידו, ומהו? מטפה.
מטרוין מתחפה מטפה לנחש
ומנחש למטפה. ועוד, מטה זו
שכינה מתחנה, ואם זכו ישראל
כלפי חסד, לيمין, ויצאו
ברחמים. ואם לאו - מטה כלפי
חויה, לצד הגבורה, ששם
הנתש אל אחר שמקש לשפק
דם, ונחרג מישיח ורבים
מיישראל, ולכנן נאמר (ות) שכבי
עד הקבר, שהוא בקר של
אברחים שיהיה מטה כלפי חסד.
ובגל זה וاث להט החרב
המתחפה, והכל כדי לשמר את
דרך עז המימים, שהיה תורה,
שנאמר בה (משל) עז חיים היא,
והיא תורה שבעל פה. אם זכה
אדם - היה סם מינים שלו, ואם
לאו - היה מתחפה לו לסם
המוות. והרי פרשוה בעלי
המשנה כך, כמו שהפטה
שהתחפה לנחש ומנחש למטפה.
ובאותו זמן ימחו מן העולם כל
אלהם שנאמר בהם (שמות) ויעשו
כן מרטמי מצרים בלביהם:

תוספהא

בראשית בר"א, רמז לכת"ר
חכמ"ה. אלהים רוזנו לבני"ה.
את רוזנו לגדרה יגבור"ה.
השמי"ם זהו תפארת. ואית
רוזנו לנץ"ח הו"ד יסוד. הא"ז
רוזנו למלכו"ת: עד כאן
התוספהא.

ויאמר אלהים יהיה אור ויהי אור.
ויאמר אלהים למי הוא אומר אנו אמר אל
לאור. כי או - לעולם חות ויהי אור לעולם
הכוא. ורק איה נהירא דברא קדשא ברייך הוא
בקדמיה. והוא נהירא דעתך. והוא נהירא

ואצלתי מן הרוח, דהכי סליק שליל"ה משה
בוחשנה. וישבן מקדם, דאקדים שליל"ה
لتרכזתו בגין דיה מרחפת על אנפו
דאורייתא ופורךנה בית מליה וזה אוקמה.
וاث להט החרב המתחפה מיד יהא בידיה.
ומאי ניהו, מטה מטט"רונו דאתה פך
מטפה לנחש ומנחש למטפה. ועוד מטה דא
שכינתא מתאה ואם זכו ישראל כלפי חסד
ליימינה ויפקון ברחמי. ואם לאו מטה כלפי
חויה לטריא גיבור"ה דטמן נחש, אל אחר.
דتبע לשפוך דמא ואתקטיל מישיח וסגיין
מיישראל. ובгин דא אטמר (ויה) שבבי עד
הבלך דאייהו בקר דאברהם דיה מטה כלפי
חסד.

ובгин דא וاث להט החרב המתחפה וכלא
לשמור את דרך עז המתים דאייה
אורייתא דאטמר בה עז המתים היא ואייה
אורייתא דבעל פה. אם זכה בר נש, אייה סם
חיים דיליה. ואם לאו, היא מתחפה ליה
לסם המוות. וזה אוקמה מاري מתניתין בכוי,
בגונא דטה דאתה פך לנחש ומנחש
למטפה. ובזמנא ההוא יתמחין מן עלמא כל
איןון דאטמר בהון (שמות ז) ויעשו כן חרטומי
מצרים בלביהם: (עד כאן מההשפות).

תוספהא

בראשית בר"א רמז לכת"ר חכמ"ה. אלהים רוזנו
לבני"ה. א"ת רוזנו לגדרה יגבור"ה. השמי"ם דא
הוא תפארת. וא"ת רוזנו לנץ"ח הו"ד יסוד. הא"ז
רוזנו למלכו"ת: (עד כאן/tosפהא).

ויאמר אלהים יהיה אור ויהי אור. (ויאמר אלהים למי
הוא אומר אנו אומר אל אחרים. והוא אור לעולם
הכוא). ורק איה נהירא דברא קדשא ברייך הוא
בקדמיה. והוא נהירא דעתך. והוא נהירא